

baptist.dk

3

2021

Privat?

Indhold - Privat

3 En sag for nørder?

– leder

4 Et samfund har brug for færdelsesregler

– interview med kirkeminister Joy Mogensen

6 Troen må være i samfundet

– om forholdet mellem kirken og samfundet

8 Trossamfundsloven – og dét, der er værre

– konsekvenser af lovgivningen

11 De kristnes forpligtelse til at præge samfundet

– hvad har kristendom med politik at gøre?

14 Trosfrihed og menneskerettigheder

– om et europæisk kursus

16 Tro og værdier i hjemmet

– kan børnene bære troen videre?

18 Rundet af kristendommens værdier

– portræt af Søren Pape Poulsen

20 Det er jo det, vi er kaldet til

– hvordan gøres kirken kendt og relevant

23 Bøn – en pilgrimsvandring

– serie om bøn

24 StudieCenter for Menigheds-baseret Teologi

– serie om teologiske uddannelser

26 Ny præst i Sæsing kommer fra Mosaik

– portræt af Simon Jakobsen

29 Basis

– om teologisk grunduddannelse

29 Navne

30 En våd og rørende vandring for fred

– fredsdemonstration for Myanmar

32 »Mit hjerte har været i den lokale menighed«

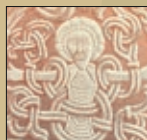
– portræt af Raymond Jensen

34 »Det er jo en familiesygdom« – Burundi kalder

– Lise og Jep udsendes til Burundi

36 Næste

– klumme

Forsiden:

 Vignet fra det danske pas

Udgivet af Baptistskirken i Danmark
Nummer 3, 2021 – 168. årgang

Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 4: 1. oktober. Deadline 2. august

Nr. 5: 3. december. Deadline 4. oktober

baptist.dk kan læses på www.baptist.dk.
Følg også bladet på Facebook.

Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør

tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com

Vibeke Dalsgaard, tlf. 2262 8839, vibekekd@baptist.dk

Jamie Cunningham,

tlf. 6089 1441, jamielynn.cunningham@yahoo.com

Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lone@baptistkirken.dk

Renathe Zimmermann,

tlf. 6165 2656, renathezimmermann@gmail.com

Gitte Elleby, redaktionssekretær

tlf. 2299 0424, gitte@baptistkirken.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD: Ole Engel

En sag for nørder?

»Religion skal ud af det offentlige rum«, sagde forhenværende statsminister Anders Fogh Rasmussen under krisen med Muhammed-tegningerne.

[≡] Vibeke Dalsgaard

[✓] Vignet fra det danske pas

En blanding af religionsforskrækkelse og fremmedhad fik det til at give genklang i samfundet: »Religion skal ud af det offentlige rum«. Han lykkedes ganske godt med det formål.

Religion er en niche

Tro har nu aldrig været noget, man skiltede med her i det høje nord, men det er da blevet meget synligt her under pandemien, at tro og religion ikke er vigtigt.

På et tidspunkt fik jeg en opfordring til at deltage i en undersøgelse om indvirkningerne fra COVID19 på min hverdag, og et af spørgsmålene lød: »Hvad har du savnet mest under nedlukningen?« Der var 25 forslag til ting, som vi kunne savne – cafébesøg, biograftere, fodboldkampe, fitnesscentre og ja, mange andre ting. Jeg scrollede nedad for at finde gudstjeneste. Det var der selvfølgelig ikke, så under punkt 26 »Andet« skrev jeg så gudstjeneste.

Så religion – også den kristne tro – er blevet forvist til en

niche for noget, som mærkelige mennesker beskæftiger sig med.

»Bed og arbejde«

Hvordan giver vi verdens bedste budskab videre under de vilkår? Jeg har ikke det endelige svar, men vi kan få hjælp ved at søge tilbage til »de gamle«. »Ora et labora« lyder benediktiner- og cistercienserordenens valgsprog, der sammenfatter Benedikt af Nursias vigtige påbud om at forene bøn med praktisk arbejde.

Vi skal måske lære med bøn at lægge mere af vores liv og vores lands fremtid i Jesus' hænder og så arbejde for næsten, så alle mennesker lærer, at kristendom betyder kærlighed og hjælpsomhed.

I Silkeborg arbejder otte kirker sammen¹ om at hjælpe mennesker i hverdagen. At vi sammen prøver at vise Kristus i praksis – det er måske vores største chance for at få evangeliet – og kirken – ud af den blindgyde, som vi er endt i.

1 ksa-silkeborg.dk

Grafisk design: pedersen & pedersen
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo
Oplag: 2.800

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptistkirken.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed.
Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til baptist.dk: Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 911 118 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Et samfund har brug for færdselsregler

Her deler kirke- og kulturminister Joy Mogensen sine tanker om troens plads i samfundet, om hun mener, at kristne i dag har rum til at udtrykke deres tro og lidt om sin egen tro.

Joy Mogensen

- født 1980
- bachelor i Kultur- og Sprogødestudier, mastergrad i Moderne Kultur og Kulturformidling og har arbejdet som konsulent for Rambøll og Teknologisk Institut
- meldte sig ind i DSU i 1998, blev valgt til byrådet i Roskilde i 2005 og blev viceborgmester og senere gruppeformand, formand for Forebyggelses- og Socialudvalget og medlem af Økonomiudvalget. Borgmester fra 2011-2019
- kirke- og kulturminister fra 2019

[≡] Marie Bermann Schmidt

[☐] Kristian Brasen

Hvilken plads bør tro have i et moderne samfund?

»I Danmark har vi tradition for, at tro er en privatsag, men hvis vi holder den der, misser vi den kæmpe kulturbærende betydning, som kristendommen har haft på udviklingen af det danske samfund«, konstaterer Joy Mogensen.

Mattias Tesfaye sagde for nylig: »Gud har vigepligt« – hvad mener du om det?

»For at blive i billedsproget har vi som samfund behov for nogle færdselsregler, for at det hele kan hænge sammen, og alle kan færdes sikkert. Og når nogen eller noget har forskørselsret, må andre/andet følgelig også have vigepligt«, siger Joy Mogensen og forsætter: »Som individ kan du holde din tro privat. Du kan tage et kors på eller bruge troen aktivt i din livsførelse. Det er dit valg, og dét skal vi politikere ikke blande os i. Men når nogen vil bruge religion som skalkeskjul for tankegange, der undergraver vores samfundsstruktur, så bliver vi af hensyn til samfundet nødt til at gribe ind og lave nogle regler.«

Er der trosfrihed i dag eller er den under pres?

»Jeg er håbløs optimist, og langt hen ad vejen har vi udbredt trosfrihed. Men når det er sagt,

så hører jeg også flere give udtryk for, at det ikke er helt så frit, som vi gerne vil, det skal være, eller tror, det er.«

Hvis jeg siger, at det til tider føles, som om politikerne »forfølger« os, hvad siger du så?

»Det kan jeg på den ene side godt se. I de seneste år har Folketinget vedtaget en række love for at dæmme op for dem, der undergraver vores samfund. Og vi ved godt, at de har den slagside, at de også rammer fx frikirkerne, som vi ellers anser som gode medspillere i samfundet. På den anden side håber jeg også, I forstår, at hvis dén trosfrihed, vi har, skal bestå, så er der behov for tiltag mod dem, der vil erodere det fundament.«

Hvordan ser du kristnes engagement i samfundet?

»Kirker kan noget, myndigheder ikke kan. Essensen af vores velfærdssamfund er, at vi er noget for hinanden. Som borgmester oplevede jeg flere gange, at kirkerne var med til at hjælpe udsatte på en måde, vi myndigheder ikke kunne; både i form af mentorskab, med praktisk hjælp eller som besøgsven. Og det viser virkelig, hvordan kristne er gode til at udvise samfundssind, som vi har talt så meget om under Coronaen.«

»»Hvis dén trosfrihed, vi har, skal bestå, så er der behov for tiltag mod dem, der vil erodere det fundament.««

»»Du kan tage et kors på eller bruge troen aktivt i din livsførelse. Det er dit valg, og dét skal vi politikere ikke blande os i.««

Men stækker mange af de nye love ikke vores frie muligheder?

»Men hvad er frihed overhovedet? Vi taler kun om frihed til, men der er også noget, der hedder frihed fra – og måske er det sundt at se lidt på den side også. Og hvis ikke man har gjort sig overvejelser, om der er noget, man grundlæggende vil være fri fra, så kan man nok føle, at ens vinger bliver stækket, når der kommer nye love. Men så længe I har kernen i jeres kald, så vil I altid finde vej til at være noget for andre«, siger Joy Mogensen fortrøstningsfuldt.

Hvad er tro for dig?

»Tro er en følelse af forbundethed«, siger hun sikkert, men på mit spørgsmål med hvem?, bliver Joy Mogensen lidt mere usikker: »Det kan jeg ikke svare helt konkret på. Det bedste bud er nok Gud. Men jeg oplever det i bønnen, i kirkerummet og i naturen. I bønnen er det mest mine egne ord, der bliver hjulpet på vej af skriftsteder. I kirkerummet er det i fællesskabet med de andre, der er til stede. Og i naturen oplever jeg, hvor fantastisk livet er. At alt er forbundet, og at det derfor ikke kan være en tilfældighed.«

Troen må være i samfundet

Få år efter jeg begyndte at forholde mig til troen, gik statsminister Anders Fogh Rasmussen i kamp for det sekulariserede samfund. Og jeg blev bevidst om, at det sekulære samfund ikke er muligt.

[≡] Christian Sofussen

[📷] ft.dk og Janus Laubergs, Unsplash

»Religion er et privat anliggende og skal forblive sådan. Derfor skal religion fylde mindre i det offentlige rum«, sagde daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen. Det er omkring 15 år siden, og det er tydeligt, at han ikke fik sit ønske opfyldt, men det fik jeg heller ikke. Dengang som nu, mener jeg, at vores tro slet ikke fylder nok i det offentlige rum. Det er blevet tydeligt, at jeg misforstod Anders Fogh dengang, men også at han grundlæggende har misforstået det at være menneske. Misforståelsen handler om det sekulære samfund.

Menneske og tro kan ikke adskilles

Et samfund er den lokale helhed af de menneskelige fællesskaber og de strukturer og institutioner, der eksisterer i de lokale fællesskaber. Samfundet er samspillet mellem men-

nesker. Samfundet er ikke i de private hjem, men i det offentlige rum, hvor mennesker mødes, og meninger brydes.

Tanken bag det sekulære samfund er, at mennesket kan adskille dets trosliv fra andre dele af livet og derved overkomme de forskelle, der er mennesker imellem. Det er på mange måder et sympatisk synspunkt, men det overser fuldstændig den grundlæggende sandhed, at mennesket ikke længere er menneske, når man adskiller noget så grundlæggende som troen – altså livssynet – fra dets virke i verden. Det gør sig gældende for alle mennesker og alle livssyn. I kristendommen især, fordi alt for den kristne drejer sig om at følge Jesus.

Tro må vise sig

I mødet med Jesus smed fiskerne deres net fra sig og fulgte ham. Den skriftkloge, som ville følge ham, fik klart at vide, at så kunne han ikke forvente at finde hvile noget sted. Manden, der først ville begrave sin far, skulle overlade det til dem, der ikke fulgte Jesus. Den rige unge mand måtte gå bedrøvet bort, fordi han kun kunne få evigt liv ved at sælge alt og følge Jesus.

»Men det gik galt for både Fogh Rasmussen og mig, for religion er siden da blevet endnu mere politiseret.«

Der tegner sig et klart billede, når Jesus taler om efterfølgelsen: for at følge ham, må vi være villige til at forlade alt, der står i vejen for vores efterfølgelse. Alene det, der går forud for efterfølgelsen, kan få et klart offentligt udtryk. At undlade at begrave sine kære ville dengang, som nu, være et klart brud på de sociale normer og udtryk for, at alle forpligtelser – private, sociale og offentlige – må træde tilbage for den større forpligtelse, efterfølgelsen er.

At følge Jesus er at træde ind i et offentligt virke. Vi er som kristne, som Kirke, Jesus' legeme på jorden. Jesus' virke var offentligt og på mange måder i strid med samfundets normer. Vi skal også være offentligt til stede og være villige til at bryde med samfundets normer, når de går imod de værdier, vi har lært af Jesus. Efterfølgelsen og den kristne tro lader sig kun gøre, når vi tager den fordring op, der kommer af Jesus' kald: Følg mig!

HERRENS

Politiseret tro

Anders Fogh Rasmussen misforstod mennesket i den forstand, at mennesket ikke kan adskille dets grundlæggende overbevisninger fra dets tilværelse i verden. Og jeg misforstod Fogh, for hans synspunkt var ikke så

» Religion er et privat anliggende og skal forblive sådan. Derfor skal religion fylde mindre i det offentlige rum.«

Anders Fogh Rasmussen

totalt, som jeg opfattede det. For ham var det vigtigt at sige, at ingen på baggrund af deres tro kan påberåbe sig politiske særrettigheder i et samfund, hvor alle skal være lige for loven. Det gjorde han med en meget ubehjælpssom formulering, som dog tvang os alle til at forholde os til den.

Men det gik galt for både Fogh Rasmussen og mig, for religion er siden da blevet endnu mere politiseret. I stedet bør religionen sættes på dens rette plads, ikke i det politiske, ikke i det private, men i samfundet, hvor den kan udfolde sig som liv – ikke som lov eller som en ren indre anskuelse.

ORD BLIVER EVINDELIG

Christian Sofussen

- Præst i Østhimmerlands Baptistmenighed
- BA i Teologi fra Aarhus Universitet

Trossamfunds- loven – og dét, der er værre

Vi har levet med trossamfundsloven i snart fire år. Den skal revideres i 2021-22, så der er god grund til at samle op på vores erfaringer. Hvad har loven betydet? Hvilke konsekvenser har den haft? Det korte svar er: Den har gjort livet besværligt for menighederne.

[≡] Bent Hylleberg

[📷] Ole Steen

» De fleste politikere opfatter religion som farlig og kontrolkrævende. «

Trossamfundsloven gælder ikke blot frikirkerne, men alle religiøse samfund, der ønsker anerkendelse. Den udfylder Grundlovens ene løfteparagraf, mens den anden om Folkekirken forfatning endnu ikke er blevet udfyldt. Endelig indeholder Grundloven også den grundlæggende paragraf 67 om religionsfrihed: »Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning« – en mulighed for at være trossamfund uden anerkendelse. Som baptister har vi ønsket at bevare anerkendelsen fra 1952. Derfor er vi omfattet af den nye Trossamfundslov.

Lovens bestemmelse

Mens loven blev til, pegede vi i flere høringsvar på, at vi kun havde brug for en lov, hvis den løste reelle problemer, og at pligter, der følger med anerkendelsen, skal stå i et rimeligt forhold til de rettigheder, som trossamfundene får. Da loven blev vedtaget, fulgte der to rettigheder med: Vi fik vielsesret, og vi bevarede fradragsretten efter gældende

skatteregler. Men der fulgte også pligter med. Da bekendtgørelsen og vejledningen til loven forelå, viste det sig, at de blev meget restriktive.

Præsternes vielsesret

For at bevare vielsesretten skulle alle præster, der skifter menighed, på et obligatorisk »kursus i dansk familieret, frihed og folkestyre«. Kurset er dyrt, og dets relevans er begrænset. Indholdet blev da også bestemt ud fra et andet behov: At indføre udenlandske prædikanter i dansk tradition på de nævnte områder – en politisk hovsaløsning, der fulgte efter TV2's udsendelse fra Grimhøjmoskeen. Ministeriet har konsekvent afvist ansøgning om dispensation fra erfarne præster, der har foretaget flere vielser gennem årene.

I vores høringsvar på pegede vi, at vores præster ikke burde bindes op på det kursus. Vi ville anbefale præsterne, at brudeparret bliver viet borgerligt, hvorefter Guds velsignelse over ægteskabet finder sted i en gudstjeneste. Det følger vores principielle syn: Et civilt anliggende bør adskilles fra den kirkelige handling.

Alle over én kam

Problemet er, at politikerne blander dansk kirkelovgivning med krav til udenlandske for-

kyndere. Naturligvis må man ikke diskriminere mellem fx kristne præster og muslimske imamer, der ønsker vielsesret. Alle bør have kendskab til danske love om ægteskab og vielse. Men at koble viden hos danske forkyndere med kendskab til »frihed og folkestyre« for udenlandske forkyndere i ét og samme kursus – hvor blev logikken af?

Her er det største problem med Trossamfundsloven: Politikerne vil stække muslimerne, og for at undgå diskrimination gælder loven alle »fra folkekirken afvigende trossamfund«. Perspektivet bliver skævt. Og det bliver kun værre af, at de muslimske trossamfund stort set ikke søger anerkendelse – og derved går de under radaren. Det fatale er, at loven blev til i en tid, hvor de fleste politikere opfatter religion som farlig og kontrolkrævende. Derfor blev alle trossamfund spændt for den vogn, der skal bruges til at tromle islamisterne. Man mærker hensigten og bliver forstemt.

Trossamfundsregisteret

For at føre tilsyn med de anerkendte menigheder oprettede man i 2018 et digitalt register. Her skal trossamfund og menigheder rapportere deres økonomiske aktiviteter ved at indsende et årsregnskab, så offentligheden får indsigt i økonomi og organisation. Her →

»» *Problemet er, at politikerne
blander dansk kirkelovgivning med
krav til udenlandske forkyndere.* ««

→ kan man også diskutere, om pligterne står i et rimeligt forhold til de rettigheder, som trossamfundet får.

For at man kan sammenligne, skal årsregnskabet aflægges efter en model, der kræver mere ekspertise end almindelige menighedskasserere traditionelt har, så mange menigheder har måttet hente professionel hjælp. Det har påført os udgifter, der skal hentes fra frivillige gaver. Hertil kommer en stram administration af de fastsatte tidsfrister. Også her mødte vi mangel på fleksibilitet fra ministeriet med trussel om, at vi kunne miste vores anerkendelse, hvis ikke ... – så vi måtte gribe til digital godkendelse af regnskabet. I år er fristen blevet forlænget, fordi ministeriet ikke selv kan opfylde lovens krav!

Dét, der er værre ...

Kirkerne samarbejder om forslag til forbedringer af Trossamfundsloven, når den skal revideres, og følger opmærksomt med, når politikerne diskuterer andre love, der vil regulere muslimernes frihedsrettigheder – for de kommer også til at ramme alle os andre. Én lov satte i 2016 *religiøse* forkyndere i en kategori for sig. En anden lov rumler i horisonten: Loven om oversættelse af alle prædikener på fremmedsprog til dansk. Begge steder siger politikere og embedsmænd indirekte, at religion er et farligt fænomen, som må kontrolleres administrativt. Hvornår bliver det almindeligt at skelne mellem syg og sund religiøsitet, så der kun sættes grænser for den syge? Et tredje forslag går ud på, at trossam-

fund, der ikke ansøger om anerkendelse, skal tvinges til at lade sig registrere. Forslaget strider mod Grundlovens §67, og det viser, at politikernes syn på trossamfundene handler mere om kontrol end om tillid.

Hvis Trossamfundsloven skal sikre trosfriheden, må religiøsitet og trossamfund opfattes som en naturlig del af samfundet og et gode for borgerne. Og hvis trossamfundene skal registrere sig og søge anerkendelse – som politikerne ønsker – må rettigheder og pligter afstemmes. Det skal være attraktivt at være trossamfund.

I Grundtvigs fædreland hører åndsfrihed med til »den danske religionsmodel«. Og ifølge Hal Kock går den farbare vej via den samtale, der er demokratiets grundvilkår. Andre tilgange skaber ufrihed og tvang – i stedet for den tillid, som ifølge Løgstrup er vort humane samfunds grundvold.

De kristnes forpligtelse til at præge samfundet?

[≡] Mogens S. Mogensen

[📷] Melanie Lim - Unsplash

Tidligere udenrigs- og kirkeminister Per Stig Møller har udtalt: »Hvis man siger, at kristendommen ikke må spille nogen rolle for ens politik, har man misforstået det. Politik kommer ikke af ingenting, men den kommer af den enkeltes grundopfattelse, der er baseret på ens etik, moral eller religion, hvad enten man er kristen, muslim eller buddhist.«

Per Stig Møller peger her på, at der er noget »før-politisk«, som former det politiske. Derfor er der grund til at besinde sig på, hvordan etik, moral og religion påvirker vores fælles og sekulære liv.

Kristendommens forandring af samfundet

I bogen »Herredømme«¹ påviser den engelske historiker Tom Holland, hvordan kristendommen gennem 2000 år har haft en transformerende indflydelse på den vestlige verden. Han konstaterer, at det at leve i et vestligt land er at leve i et samfund, der er gennemtrængt

Hvad har kristendom med politik at gøre?

af kristne begreber, og det er hans påstand, at kristendommens indvirkning på udviklingen af vestens civilisation har været så dybtgående, at vi ikke umiddelbart kan få øje på den. Vi har det samfund, som vi på mange måder har grund til at være meget taknemlige for, fordi der ned gennem historien har været kristne, som tog forpligtelsen til at præge samfundet ud fra deres kristne overbevisning på sig.

Næstens ve og vel

Vi er kaldet til at elske vores næste som os selv, og det indebærer ikke kun at dele evangeliet med dem, men også at tage vare på deres ve og vel – altså det vi kalder diakoni. Diakoni kan være, at vi som den barmhjertige samaritaner² tager os af ham, der ligger såret i grøften efter røvernes overfald. Men diakoni kan også – for at blive i lignelsens verden – være at arbejde for, at vejene bliver sikre at

» Men det kan have sin pris for kristne at blande sig i politik. «

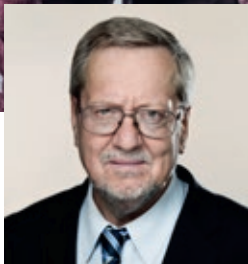

→ færdes på, så røveriske overfald forebygges. Den sidste form for diakoni har med politik at gøre. Men det kan have sin pris for kristne at blande sig i politik. Den brasilianske ærkebiskop Hélder Câmara er kendt for at have sagt: »Når jeg giver mad til de fattige, kalder de mig for helgen. Når jeg spørger, hvorfor de er fattige, kalder de mig kommunist«.

Kristendom hører hjemme i det offentlige rum

Kristendom er, som den kroatiske teolog Miroslav Volf har kaldt en af sine bøger »A Public Faith« – *en offentlig tro*. Kristendom har et vigtigt bidrag til »offentligheden«, til samfundets udvikling og dermed også til politik. Sådan var det også i Det Gamle Testamente, hvor profeterne råbte op om magthavernes

særlige ansvar for de svageste i samfundet, enkerne og de faderløse, de fremmede og de fattige. Og offentligheden, samfundet, har brug for kristendommens værdier og indsigter. Det er ikke kun det enkelte menneske, der har brug for at vide, at det står til ansvar over for noget højere (Gud). Også i samfundet går det galt – og det risikerer

»Hvis man siger, at kristendommen ikke må spille nogen rolle for ens politik, har man misforstået det. Politik kommer ikke af ingenting ...«

Per Stig Møller

»Målet er ikke at forsvare kirkens interesser, men at tage vare på »det fælles gode«.

at blive inhumant – hvis det gør sig selv til Gud og ikke anerkender en moralsk forpligtelse ud over de politiske beslutninger.

Ansvar for samfundet

Det er det, som vi i de senere år er begyndt at kalde »offentlighedsteologi«. Målet med et offentlighedsteologisk engagement er ikke at forsvare kirkens interesser, men at tage vare på »det fælles gode«. Det klassiske eksempel er biskoppernes hyrdebrev i 1943, der via de danske embedsmænd blev givet til de tyske myndigheder. Her protesteres der mod forfølgelsen af jøder: »Fordi forfølgelsen af jøder strider mod den menneskeopfattelse og næstekærlighed, som er en følge af det budskab, Kristi kirke er sat til at forkynde. Kristus kender ikke til personsanseelse, og han har lært os at se, at ethvert menneskeliv er dyrebart i Guds øjne (Gal. 3.28)«.

Det er imidlertid en kristelig opgave, som ikke kun skal løftes af præster, men også af lægmænd og kvinder.

Hvordan griber vi det an?

Her vil jeg kort pege på fem retningslinjer: En forudsætning for et meningsfuldt engagement i debatten er, at vi har sat os grundigt ind i sagen.

Vores troværdighed styrkes, hvis vi ikke »skyder på alt, hvad der rører sig«, men fokuserer på emner, hvor vi som kristne har noget unikt at byde ind med. Vores troværdighed styrkes

også, hvis vi har sat handling bag vores holdninger, altså fx hvis vi som kirke er i gang med at bidrage til løsning af de problemer, som vi har en holdning til.

Hvis vores udtalelse bygger på etiske principper i kristendommen, som de fleste kristne er enige om, vil udtalelsen naturligvis have større autoritet, end hvis der er større uenighed om emnet i kirken.

Vi skal bestræbe os på at udtale os sådan, at det er forståeligt ikke kun for kirkens egne medlemmer, men også for den bredere offentlighed. Det kan betyde, at vi må søge at oversætte vores bibelske eller kirkelige sprog til et sprog, som andre også kan forstå.

Et offentlighedsteologisk engagement indebærer, at vi deltager i den politiske debat uden at blive partipolitiske.

Hvad har kristendom med politik at gøre?

Vores kristne tro har med alt at gøre, ikke kun med vores forhold til den enkelte næste, men også til vores fælles samfund og det fælles gode.

Mogens S. Mogensen

- konsulent i egen rådgivningsvirksomhed
- ekstern lektor på højere læreanstalter i missiologi, kristen-muslimske relationer, missionel kirke mv.
- ph.d. i interkulturelle studier og missions-teologi
- se også <https://mogenssmogensen.wordpress.com>

» At leve i et vestligt land er at leve i et samfund, der er gennemtrængt af kristne begreber. «

1 Kristeligt Dagblads forlag 2020

2 Lukas-evangeliet kap. 10, vers 25-37

Trosfrihed og menneskerettigheder

De første døbere
druknes i Zürich i 1526.

Kursus i trosfrihed – »Freedom of Religion and Belief« – blev afholdt på nettet af og for baptister i Europa

[≡] Vibeke Dalsgaard

[📁] Arkiv

Jan Kornholt og Vibeke Dalsgaard deltog i begyndelsen af 2021 i det kursus om trosfrihed, som Europæisk Baptistføderation (EBF) og International Baptist Theological Study Centre (IBTS)¹ afholdt.

Kurset var todelt, og deltagerne fik både en stor viden om begrebet menneskerettigheder – specielt i forhold til trosfrihed – og

en god oplæring i at formidle denne viden til andre. Kurset varede 12 uger og indeholdt en del læsestof, løsninger af opgaver og et ugentligt videomøde. De ca. 20 deltagere var spredt ud over hele Europa – og en enkelt fra Libanon.

Både Jan og Vibeke oplevede det utrolig spændende – og måske i starten lidt angstprovokerende – at være en del af »en europæisk skoleklasse«, men selv om det foregik virtuelt, blev det hurtigt til en samtale mellem venner.

»Jeg endte med at føle stor taknemmelighed for mit lands love og kultur.«

»Jeg glæder mig til at dele min nye viden og til at tale med andre om, hvordan vi sikrer menneskerettighederne og religionsfriheden i Danmark.«

Taknemlighed for dansk kultur

»Det har været en stor oplevelse, og jeg har lært meget«, fortæller Vibeke Dalsgaard. »Jeg skulle lige have banket rust af mit engelsk, men jeg er blevet meget klogere på både menneskerettighederne og formidlingsdelen.« Vibeke oplevede indimellem, at det var svært at overføre det til danske forhold, fordi stoffet indeholdt så mange beskrivelser af de grusomme forfølgelser på grund af tro, som mange oplever.

»Jeg endte med at føle stor taknemmelighed for mit lands love og kultur«, siger Vibeke, »men jeg har også fået en skærpet opmærksomhed på, at trosfrihed ikke er noget selvfølgeligt. Den skal vi værne om, og selv om vi måske kan synes, at mange har det værre end os, skal vi hjælpe hinanden med at være vågne.« Vibeke oplever, at både generelle menneskerettigheder og trosfrihed hurtigt kan blive anfægtet, og henviser til, at lige i øjeblikket er der stadig et forslag lurende om tvangsoversættelse af udenlandske prædikener til dansk.

Kurset udbydes igen

Det var et pionér-kursus, som i regi af EBF blev holdt for første gang. Der er ingen tvivl om, at

deltagerne oplevede det meget relevant og engagerende. Der var høj kvalitet i læsestoffet, opgavedelen og undervisningen. Derfor vil det blive udbudt igen til efteråret. Baptistkirken vil være åben overfor nye danske deltagere ved senere kurser.

Foredrag om trosfrihed

Både Jan Kornholt og Vibeke Dalsgaard vil gerne give deres viden om emnet videre. Så hvis der er grupper eller menigheder, som vil have et foredrag eller et kursus, er de begge klar til at stille op. Trosfrihed og menneskerettigheder i mere almen forstand bevares bedst, hvis vi taler om det.

Vibeke Dalsgaard

- Medlem af Pandrup menighed og næstformand for Baptistkirken i Danmark
- Socialpædagog og tidligere souschef på socialpsykiatrisk bosted

Jan Kornholt

- Baptistpræst i Holbæk
- Tidligere generalsekretær for Baptistkirken i Danmark

Kamp må der til

»Det var skønt både at være tilbage i et fællesskab med baptister i Europa og at lære nyt«, beretter Jan Kornholt. »På kurset mødte jeg venner fra den tid, jeg selv var aktiv i EBF og ofte besøgte IBTS, seminariet der dengang lå i Prag. Jeg var overrasket over, så meget jeg ikke vidste om menneskerettigheder og taknemlig over at lære så meget mere.«

»Kurset lærte mig, at basale rettigheder og trosfrihed er noget, der konstant skal kæmpes for. Også i det fredelige Danmark er religionsfriheden truet. Der er politiske kræfter og bevægelser, der direkte diskriminerer og undertrykker bestemte religiøse grupper. Allerfarligst lige nu er den mistillid, som stort set alle religiøse grupper mødes med i Danmark. Aldrig har kirker skullet kontrolleres så meget. Politikere påstår, at det er for at beskytte demokratiet og friheden, at religiøse minoritetsgruppers frihed skal begrænses, og deres økonomi, organisation og forkyndelse skal statskontrolleres!«

»Også i det fredelige Danmark er religionsfriheden truet.«

Tro og værdier i hjemmet

Hvordan hjælper vi børnene til at få tro og liv med Gud så meget ind under huden, at det kan medbringes overalt? Jeg har talt med Annette og Mikkel Nilsson, der er aktive i menigheden, blandt spejderne og i børnearbejdet i Korskirken, Herlev. Annette og Mikkel er forældre til Oliver på 9 og Karoline på 12 år.

»» De taler om tro og menighed i familien, for at børnene kan opleve, hvad det betyder for forældrene at være troende og aktive. ««

[≡] Renathe Zimmermann

[📷] Kurt Bøgsted

Trods deres indsats i menighedens børnearbejde og som spejderførere ser Annette og Mikkel ikke sig selv som de mest udfarende på trosområdet, men de er meget bevidste om, hvordan de arbejder med relationen til kirken og de bærende værdier.

Samtalen om kirken er vigtig

Annette og Mikkel prioriterer ærlighed højt, og derfor er det vigtigt at tale om det betydningsfulde og det svære generelt og i menigheden. De taler om tro og menighed i familien, for at børnene kan opleve, hvad det betyder for forældrene at være troende og aktive. De ønsker at vise, at menigheden er en del af familiens netværk uden at sætte menigheden op på en piedestal.

»Det er vigtigt, at børnene skal have lov at være sig selv og stå ved, hvem de er.«

»Vi prøver at vise vores børn, at vi har et ansvar for fællesskabet og at tale med dem om, hvordan man igennem sine handlinger gør verden bedre. Vi ønsker at give dem redskaber til at være gode verdensborgere med øje for, at de er en del af et stort fællesskab, hvor vi igennem næstekærlighed tager os af hinanden og er forbundne.«

Kristne ritualer

Faste rutiner omkring bibellæsning eller bøn er ikke blevet praktiseret i stor stil, men da børnene var små, blev der læst bibelhistorie. Aftenbøn er blevet brugt som en god afslutning på dagens oplevelser, hvis børnene selv har haft interesse og lyst til at deltage. Børnenes ønske om bøn og Bibel skal komme inde fra dem selv.

Hjælp til at stå ved kirken

Menighedens fællesskab kan være svært at forstå for kammerater, som kun kender kirken fra jul og familieranledninger. »For at de ikke skulle glide væk fra fællesskabet, har vi i perioder fastholdt, at de skulle deltage i børnearrangementer, som vi vidste, at de faktisk var glade for. De ville vælge det fra, fordi de havde svært ved at stikke ud. Overfor vennerne har de så kunnet bruge den undskyldning, at

det var deres forældres beslutning. Efterfølgende har vi oplevet deres glæde ved at fortsætte aktiviteterne, så det har været en hjælp til dem. Det er en svær balance, når vi lægger meget vægt på eget valg.«

Spejderlivet er en stor fælles interesse

Arbejdet bruges primært som det sted, hvor de kristne værdier kan vises for familier og børn i og udenfor menigheden. Via spejderarbejdet er det nemt at få kontakt til børn og unge, som måske ikke har en relation til menigheden, og det er nemt at skabe et fællesskab for børnene omkring kirken.

Hvad lykkes og hvad er svært?

Annette og Mikkel oplever, at børnene har en stærk relation til menigheden, men det falder dem ikke så let at gå ind i den dybe indsigt i, hvad det vil sige at være kristen, og derfor er det ikke et hyppigt samtaleemne. »Vi håber naturligvis, at børnene også vil tage kirken til sig i deres voksne liv, og at de senere ønsker at lade sig døbe. Vi vil gerne, at de kommer til at opleve kirken og troen som vigtige elementer i deres liv. Det næste skridt bliver for Karoline at gå i kristendomsklasse. Hun har kunnet vælge mellem at gå med klassen i folkekirken eller i vores egen kirke. Det glæder os, at hun har valgt Korskirken. Det viser os, at vi har opnået vores første ønske om et tilhørsforhold til vores kirke.«

Familien Nilsson

- Annette Juel Nilsson, 42 år: Manager, Deloitte Revision og leder i BørneKAPOW, Korskirkens børnekirke
- Mikkel Nilsson, 41 år: Director for Plaststøbningen, Demant Hearing Aid og spejderchef og flokfører, pianist i BørneKAPOW
- Karoline Juel Nilsson, 12 år, går i 6. kl., er spejder og går til KAPOW for tweens og til svømning
- Oliver Juel Nilsson, 9 år, går i 3. kl., er spejder og går til KAPOW for tweens
- Pep, 2 år, går mest til tygning i ting

Rundet af kristendommens værdier

Søren Pape Poulsen er ikke i tvivl om, at der blev sået et frø af troen, da han gik i 1. klasse.

[≡] Vibeke Dalsgaard
[📷] Det Konservative Folkeparti

»V i havde den mest fantastiske lærer til kristendom, fru Rousseau«, fortæller Søren Pape Poulsen. »Jeg husker hendes lange sorte hår, de røde negle og smykkerne på hendes arm, der klirrede, når hun tegnede med farvet kridt på tavlen og samtidig fortalte de fantastiske fortællinger fra både Det Nye og Det Gamle Testamente. Det satte sig i mig. Så der er mange andre grunde, men frøet blev sået der.«

Går fast i kirke

»Søndagen indeholder for mig også gudstjeneste.« Men Søren Pape Poulsen fortæller alligevel, at på det seneste har en lille hundehvalp gjort, at han måtte blive hjemme. Han kunne ikke lade hende være alene, men nu kan han komme igen. »Jeg holder meget af at være i kirken. Her skal jeg intet præstere eller være i centrum for noget som helst. Her kan jeg bare være.«

Kristendom og politik

Søren Pape Poulsen tænker ikke, at hans tro har haft direkte betydning for hans politiske ståsted. »Men altså«, erkender den konservative formand, »jeg er jo formand for partiet

for Gud, Konge og Fædreland, så værdierne i kristendommen ligger jo nært.«

Han tror dog ikke umiddelbart, at han har taget bevidste valg, privat eller politisk, hvor han kan sige, at det gjorde han, fordi han er kristen. Men alligevel: »Det at være kristen sidder dybt i mig, og derfor foretager jeg sikkert mange valg, fordi jeg er rundet af de værdier, som ligger netop i kristendommen.«

Religion i det offentlige rum

»Religion og tro skal ikke pakkes væk«, er Søren Papes oplevelse. »Det skal vi tale højt om, med respekt for at vi har religionsfrihed i dette land. Jeg tror, vi bedre forstår hinanden, hvis vi tager diskussionerne om vores valg og de værdier, vi som mennesker er rundet af. Når religion bliver ekstrem og fører til mangel på respekt for samfundet, får vi et problem. Man skal aldrig se i religiøse bøger, men i lovens bøger, når det drejer sig om, hvad der er lovligt eller ulovligt. Ekstremisme skal bekæmpes, men det skal religion ikke.«

Kirkernes bidrag til samfundet

Søren Pape Poulsen oplever, at Folkekirken og frikirker kan bidrage positivt på mange måder.

»Religion og tro skal ikke pakkes væk.«

»Ekstremisme skal bekæmpes, men det skal religion ikke.«

Det er her man finder omsorg, sjælesorg, fællesskab, kamp mod ensomhed og et socialt stykke arbejde. Kirken kan meget mere, end vi ser i dag: »Jeg håber, vi kan engagere endnu flere i menighedsrådsarbejde og andet kirkeligt arbejde.« Han oplever, at man ikke kan deponere sit sociale engagement i en skattebillet. Kirkens sociale arbejde er et fantastisk bidrag til samfundet.

Søren Pape Poulsen

- født i 1971
- uddannet som speditør, har arbejdet som leder af den kommunale ungdomsskole i Bjerringbro Kommune
- meldte sig ind i Konservativ Ungdom i 1987 og blev valgt til kommunalbestyrelsen i Bjerringbro i 2001 og i 2005 genvalgt til Viborg kommune. 2007 blev han formand for Viborg Kommunes børne- og ungdomsudvalg og i 2010–2014 byens borgmester
- formand for Det konservative Folkeparti siden 2014 og justitsminister 2016–2019

Det er jo det, vi er kaldet til

Julehjælp, måltidsfællesskaber og *Food Bank* gør kirken kendt og relevant for mennesker i Roskilde og Aalborg.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📹] Bent Lasse Hansen og Vagn Bak

»I skal løse ondskabens lænker, del dit brød med den sultne, giv husly til hjemløse stakler, klæd den nøgne og vend ikke ryggen til dine egne«, skriver profeten Esajas.¹ Det har inspireret bl.a. Roskilde Baptistmenighed til en social indsats i deres by. I 2019 fik 595 personer en bedre jul takket være julehjælp fra Roskilde Baptistkirke.

Og en gang om måneden er der 50 personer, som får et godt måltid mad og en snak over bordet, når der er måltidsfællesskab. Der er også et snakkehjørne, hvor nydanskere kan øve deres danske sprog eller få lektiehjælp. Og et tilbud om praktisk hjælp, hvis en ensom fx skal til lægen.

I Aalborg er Bethelkirken med i *Food Bank*, hvor fire kirker indsamler overskudsmad fra 12 købmænd, og folk kan så hente gratis mad i kirken hver onsdag.

Ringede til 148 familier

Jens Algot og Sabine Minck er to ud af mange, som har viet en stor del af deres fritid til det sociale engagement i Roskilde Baptistkirke.

Jens tager sig primært af julehjælpen, hvor Sabine står for det opfølgende arbejde. I 2019 sagde 148 familier – over 50 pct. af dem, der fik julehjælp – ja til at få kontakt til kirken bagefter.

Menigheden stiller et bredt tilbud til rådgivning: et mønsterbrydningskursus, en familie-vej, et basiskursus om livets store spørgsmål samt økonomisk rådgivning – foruden måltidsfællesskabet og snakkehjørnet. »Vi ringede til alle 148 familier for at høre, hvad de havde brug for. Mange har sagt ja til et eller flere af vores tilbud«, fortæller Sabine og uddyber:

Venteliste til måltidsfællesskab

»Vi har ikke måttet afholde måltidsfællesskaber under nedlukningen, men vi overvejer at øge frekvensen, så det måske kan blive hver anden onsdag. I efteråret var der venteliste til spisningen, men hvis vi har det to gange om måneden, kan alle komme til. Oprindeligt var

det især enlige, der kom, men nu er det ofte familier med børn.«

Jens fortæller også, at det langt fra kun er mennesker, der fejrer jul, som beder om julehjælp: »Det er alle mennesker med behov, og så har vi skabt en kontakt. Det er jo det, vi er kaldet til.« 80-90 pct. af de mange, der får julehjælp, bliver henvist af Roskilde Kommune. De sidste er mennesker, som kirken selv har kontakt til.

Kommunen visiterer

»Når det er sagsbehandlerne, der foretager visiteringen, véd vi, at det er folk med behov. Vi vil nødig selv sortere i ansøgerne, som hvis vi satte en annonce i avisen«, forklarer Jens Algot. Han tror dog også, at der findes mennesker, som kunne have stor glæde af en fyldt julekasse, og som ikke har en sagsbehandler.

Baggrunden for julehjælpen er, at menigheden i 2008 blev kontaktet af en fortvivlet sagsbehandler fra Roskilde Kommune, der stod med en gruppe socialt udsatte unge mennesker. Kommunens muligheder var udtømte, og hun spurgte om de ydede julehjælp.

¹ Esajas Bog kap. 58, vers 6-7

»» I 2019 sagde 148 familier – over 50 pct. af dem, der fik julehjælp – ja til at få kontakt til kirken bagefter. ««

»» Når det er sagsbehandlerne, der foretager visiteringen, véd vi, at det er folk med behov. ««

→ Eline Manna Lorentzen er nu borgerservice-medarbejder på Roskilde Kommune, og er kontaktpersonen vedr. julehjælpen. »Har der været et kommunalt forbehold ved, at de arbejder sammen med en kirke, der også gerne vil fortælle om Jesus?« spørger jeg. Hun siger, at det slet ikke har været drøftet i de syv-otte år, hun har været involveret.

Hendes opgave i forhold til Baptistkirken er at kontrollere, at ansøgerne er på overførselsindkomst. »Nu har vi fået lavet et rigtig godt ansøgningsskema, oversat til mange forskellige sprog. Størstedelen af ansøgerne er nemlig udlændinge«, fortæller hun og siger også, at »det er rart, at der er nogen, der kan hjælpe, og vi kan hjælpe dem.«

Roskilde Kommune samarbejder også med Dansk Folkehjælp, der yder både julehjælp og sommerferier. »I år har det været mange flere ansøgere til sommerferiehjælp, end de har kunnet imødekomme«, beretter hun.

Overskudsmad

Bethelkirken i Aalborg har igennem fem-seks år været en aktiv del af Food Bank. Vagn Bak fortæller: »Vi er ca. 10 fra menigheden, som er aktive. Vi starter lastbilen onsdag kl. 9 og kører rundt til købmændene, der allerede har stillet overskudsvarer parat, mest grøntsager og brød og en smule kød. Hjemme i kirken sorteres maden, så kun det gode lægges frem på borde.

Fra kl. 14 kommer modtagerne – de skal bare have en pose med. De får et nummer, og efter tur kan de komme ind og vælge, hvad de vil have. Vi ved, hvor mange der er den dag, og sørger for, at der også er noget til de sidste.

I begyndelsen var det mest flygtninge, men nu er det bl.a. unge, udenlandske studerende. Vi har lige åbnet kirken igen, og vores søn, Christian Bak, der er præst i *Koinonia*, holder en lille

tale på dansk og engelsk, og i denne uge viser han en Jesus-film.« Vagn Bak er en beskeden jyde, så det eneste, jeg kan få ham til at sige, er: »Det er en god ting. Vi hjælper købmændene, der ikke skal betale for at få overskudsmaden bortsollet, og andre får gratis mad. Jeg er godt tilfreds, og det bliver altid en god dag.«

Alle kan være med nu

At deltage aktivt i social mission behøver ikke at involvere en hel menighed. BaptistKirkens ledelse har indledt et samarbejde med Kirkerenes Sociale Arbejde, KSA, der udspringer fra Silkeborg. De ønsker at brede sig til hele landet med hjælp til socialt udfordrede, som også enkeltpersoner kan yde. Kurt Sørensen fra Silkeborg Baptistmenighed er formand for KSA og kan hjælpe med yderligere information.

»Har der været et kommunalt forbehold ved, at de arbejder sammen med en kirke, der også gerne vil fortælle om Jesus?«

Bøn – en pilgrimsvandring

Gud. Tak for mine forældre, der lærte mig at bede: »Kære Jesus. Tak for mad og tøj og min seng. Gør lige dit og dat ... I Jesu navn amen.« Det var ikke svært – lige indtil jeg selv og andre gjorde bønnen besværlig.

[≡] Søren P. Grarup,
Silkeborg Baptistmenighed
[📷] Patrick Fore, Unsplash

Nogle lærte mig, at man *skulle* begynde hver dag med en bøn – og hvis der ikke var tid om morgenen, skulle man bare stå en halv time tidligere op. Tre dage – så blev de gode forsætter afløst af dårlig samvittighed. Jeg snød jo dig, Gud.

Jeg ved ikke, hvor jeg fik det fra, men på et tidspunkt blev det vigtigt for mig, at jeg skulle huske at minde dig om alt det, du skulle huske. Du må da være blevet grumme træt af mine kilometerlange opremsninger af familie, venner og al verdens nød og fortræd. Du vidste jo det hele i forvejen. Måske var det mig, der blev træt af remserne, for de løb også ud i sandet for mig

»Mit rod rodede stadig, men det var sat i perspektiv og omsluttet af din grænseløse kærlighed.

Tak!«

– ligesom alle forsøg på at systematisere min bøn, for jeg er et kaotisk rodehoved. Men det ved du jo også godt.

Stilhed

Engang, da mit liv var ekstra rodet, førte du mig ind i stilheden. Det var ikke let. At få omgivelserne og mine egne tanker til at tie var ikke så galt. Men den tykke, sorte, ubestemmelige støj, som derefter pulsede ud fra mit indre – den var skræmmende! Jeg véd ikke, hvad det var – det ved du sikkert. Derefter blev der *stille* – smukt, dybt, højt, bredt – der var kun dig, Gud. Mit rod rodede stadig, men det var sat i perspektiv og omsluttet af din grænseløse kærlighed. Tak!

Guds nærvær

Den stilhed har jeg siden kun fundet glimtvis. Men jeg véd nu, at dit nærvær, din grænseløse kærlighed favner mig og alt det, jeg før mente at skulle minde dig om. Når min bøn finder ord i dag, er det, som om du giver mig dem for at rette min opmærksomhed på min næste og den verden, du elsker. Jeg var barnlig, naiv, selvoptaget, opgivende, søgende – men det var skridt på en pilgrimsvandring i bøn sammen med dig. Du var der.

Nu står vi her – hvor skal vi hen herfra? I Jesu navn, amen!

StudieCenter for Menighedsbaseret Teologi

SCMT er ikke en ny teologisk uddannelse, men skaber teologisk læring og dannelse i spændingen mellem det akademiske studium og menighedspraksis.

[☰] [📷] Henrik Holmgaard, leder af SCMT, cand.theol. og ph.d.-studerende

SCMT blev etableret i 2019 ud af mere end 20 års økumenisk samarbejde om teologisk uddannelse og læring. Udgangspunktet var erfaringerne fra det tidligere fælles kirkelige og nordiske samarbejde omkring Skandinavisk Akademi for Lederskab og Teologi (SALT). På nuværende

tidspunkt er Apostolsk Kirke, BaptistKirken, Dansk Oase samt Vineyard frontløbere og bagland for SCMT.

Flere teologistuderende

Der har de seneste år være en stigning i antal af teologistuderende med rødder i fri-

»» Kombinationen af akademisk, teologisk uddannelse, »mesterlære« i lokale menigheder og læringsfællesskab med andre studerende er vital. ««

kirkerne på de danske universiteter. Nogle frikirker har tidligere ikke haft tradition for en akademisk uddannelse som baggrund for at blive præst, mens andre – som Baptist-Kirken – har haft deres eget seminarium. Den ny udvikling har skabt et behov for at støtte de studerendes teologiske udvikling og udrustning, så den matcher deres fremtidige tjeneste som præster.

Fire omdrejningspunkter

Teologisk uddannelse kan ikke stå alene som fundament for præstens opgaver og funktion. Kombinationen af akademisk, teologisk uddannelse, »mesterlære« i lokale menigheder og læringsfællesskab med andre studerende er vital. SCMT insisterer på, at »man bliver en god præst af at følges med andre præster«. Der er særligt fire omdrejningspunkter, som skaber rammen for SCMT's arbejde med udrustning og læring:

Lokal menighed:

At forankre teologistuderende i praksis og »mesterlære« i lokale menigheder.

Regionale læringsnetværk:

At skabe læringsnetværk for studerende i Aalborg, Aarhus, København og Syddanmark med fokus på, at de studerende udvikler »kald« og kompetencer. Læringsnetværket fungerer som et »laboratorium« for teologisk læring, hvor teori og praksis møder hinanden. Målet er at skabe kompetente reflekterende praktiskere, som sammen udvikler deres færdigheder som teologer og finder deres ledelsesidentitet som kommende præster og pionerer.

Nationalt akademisk netværk:

At samle kompetencer og viden om menighedsbaseret teologi og udbyde supplerende kurser i identitet, mission, ledelse og praksis.

Skandinavisk samarbejde:

At samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner omkring menighedsbaseret teologi.

Menighedsbaseret perspektiv

Teologi og menighed hører uløseligt sammen. Teologiens væsen og mål kan ikke adskilles fra de fællesskaber af troende, som er kilde til den teori og trospraksis, som den akademiske teo-

logi forsøger at undersøge og formidle. Det er afgørende for teologien, at den udforsker og bidrager til forståelse af tilværelsens spørgsmål, dens mening samt forøger menneskers trivsel.

Traditionelt er teologiens »hvad« defineret af arbejdet med disciplinerne bibelfortolkning, kirkehistorie og systematisk teologi. Dvs. hvordan kristendommens grundtekster og budskab skal fortolkes ud fra Bibelen, og hvordan troen og teologien har udviklet sig igennem historien og er udformet i kirkens lære og praksis.

Også teologiens »hvor« er afgørende for en menighedsbaseret tilgang til teologi. Teologi opstår ikke først og fremmest på universitetet som en akademisk disciplin. Uden levende menigheder er det svært at forestille sig, at der ville være en akademisk teologi.

Når den akademiske teologi skal formidles og gøres meningsfuld i relation til det omkringliggende samfund, er det ligeledes svært at forestille sig, at det kan finde sted uden trosfællesskaber, som indøver, udlever og i praksis undersøger sandhedsværdien i budskabet.

Det menighedsbaserede perspektiv giver SCMT et særligt fokus på teologisk lederuddannelse, med et solidt kendskab til kirkens identitet og mission i en pluralistisk kultur. Teologien har en berettigelse og kan bidrage til kirkens liv og er ligeledes forpligtet til at undersøge og bidrage til det, som forbedrer menneskeliv og samfund.

Ny præst i Sæsing kommer fra Mosaik

Der er glæde i Sæsing. Kirken i Kulturcenter Vendsyssel har ansat 33-årige Simon Jakobsen fra Aalborg som præst.

[≡] Lone Møller-Hansen

[☐] Peter Klarskov

Der var jubel inde bag bilruderne på parkeringspladsen ved Kirken i Kulturcenter Vendsyssel i Sæsing en søndag i februar under Corona-nedlukningen. Menighedens medlemmer blev præsenteret for deres nye præst, Simon Jakobsen, og hans familie – og der skulle også stemmes. Men udfaldet var der ingen tvivl om.

Den unge præst har sin baggrund i Mosaik (Pinsekirken) i Aalborg Citykirke, hvor han har været ansat i ti år. Inden da var han på efterskolen *Altern*a i Mariager, hvor hans forældre også har været forstandere.

Konen har baptistbaggrund

Maria, som Simon er gift med, er opvokset som baptist i Allerød Frikirke, så lidt insidererfaring med baptister har det nye baptistpræstepar. De har tre drenge, August på syv år, Elias på seks år og Noam på tre år. Ikke

mindst af hensyn til børnene bliver de foreløbig boende i Aalborg.

Simon er uddannet markedsførings-økonom, og i løbet af uddannelsen var han og Maria et halvt år i Nepal for at undersøge, om de kunne hjælpe handlede kvinder – og han troede oprindelig, at han skulle bruge sin uddannelse på den måde. »Jeg havde sagt nej til en fuldtidsstilling i Citykirken, mens vi var i Nepal. Men da jeg kom hjem og skulle til at søge jobs, kunne jeg mærke, at det jo var kirke, jeg ville.«

Et center hér?

Han er tændt på opgaven i Sæsing. »Det er vildt spændende. Første gang jeg kom i centeret, tænkte jeg godt nok: Hvem har lagt så stort et center i så lille en by? Men jeg mærkede visionen. Der er virkelig et potentiale i de rammer – og i fællesskabet.«

Kulturcenter Vendsyssel blev indviet i 2016 og rummer 2500 kvadratmeter, og det kan bruges til alt fra teater, sport og koncerter til konferencer – og gudstjenester. Det ligger i

Sæsing, hvor der er 50 huse og 70 indbyggere, sådan cirka. Opbygningen af det store center har krævet enormt af menighedens medlemmer, også økonomisk.

Men Simon har også bemærket, at det virker som om menighedens medlemmer »har hinandens ryg«. Erik Rugholm har været leder af menigheden i en menneskealder og er kendt både som visionær og som en dynamo. Men han har hele tiden haft fuldtidsjob ved siden af sin forstander-tjeneste i menigheden. Simon Jakobsen kommer til at have fuldt fokus på menighedens liv.

De vil jo kirke og Guds rige

»Jeg ved, at de længe har ledt efter en præst, og de har savnet én, der er mere hyrde, og som har fokus på kirken. De vil jo kirke og Guds rige. At der kommer nye til. Jeg er nok hyrde, men jeg er også optaget af, at vi er i bevægelse, og at nye kommer til. Hyrden vil gerne være sammen med sine egne, men jeg er også drevet af, at flere oplever Jesus' kærlighed. Menigheden skal være på vandring.« Netop ➔

»Det virker som om menighedens medlemmer »har hinandens ryg«.

»Jeg mærkede visionen. Der er virkelig et potentiale i de rammer – og i fællesskabet.«

Centeret og Corona

Kulturcenter Vendsyssel bliver drevet af centerchef Henrik Sættrup, samt en køkkenleder, der laver mad til de mange arrangementer i huset. I forbindelse med Corona-nedlukningen har også centeret naturligvis været lukket ned. Henrik Sættrup fortæller: »Vi har haft et femårigt budget, og det er bombet godt ét år tilbage. Vi har lænet os op af støtepakker, og de har hjulpet rigtig meget. Kalenderen ser fin ud fra august, og vi starter så småt op fra juni. Vi skal nok komme igennem. Vi kommer til at løbe lidt stærkere for at hente det, vi har mistet, for hjælpepakkerne har ikke betalt alle udgifter. Men vi kan betale vores husleje til menigheden fra juni. Og telefonen ringer hele tiden.«

ord som vandring og discipelskab kommer ofte op i Simons talestrøm.

Bliver boende i Aalborg

Han taler også om at være kirke udenfor de to timer søndag formiddag. *Hvordan vil du så være dét, når du og familien bliver boende i Aalborg?* »Jeg ser Kirken i Kulturcenteret som en menighed, man kommer kørende til. Om man så skal køre ti minutter eller 28, som for vores vedkommende, betyder ikke så meget«, siger han og indrømmer, at det netværk, som kommer ved at have børn i den lokale børnehave eller skole – det får han ikke. »Vi tager ét år ad gangen, og så ser vi ...«, siger han uden at give noget løfte.

Baptistpræst

Han glæder sig også til at få indblik i et andet kirkesamfund end det, han er vokset op i: »Jeg har jo aldrig set andet. Jeg glæder mig til at

møde de andre baptistpræster og finde ud af, hvordan kirkestrukturen er. Det er sundt at se noget nyt og udvide sin egen horisont.«

Han kender et par baptistpræster og har også talt i nogle baptistkirker og kender allerede udtrykket »betonbaptister«. Sådan én bliver han ikke: »De menigheder, jeg har været i, har set meget anderledes ud, end det, jeg er vant til. Menigheden her ligger vist lidt imellem – i stil og spiritualitet.«

Coach ved siden af

For egen regning drømmer han om, at kirker på kryds og tværs af kirkeskel i Nordjylland arbejder sammen og trækker på hinandens ressourcer. Og at der dannes små grupper i hjemmene rundt omkring i Nordjylland, dér hvor menighedens medlemmer bor.

Simon er ansat på 60 pct. tid efter eget valg. Han blev tilbudt fuld tid, men vil gerne arbejde som coach ved siden af. En uddannelse han netop har færdiggjort. Er du nysgerig, så *livestreames* gudstjenesterne i Kirken i Kulturcenter Vendsyssel, og dem kan man finde på <http://kirkenkcv.dk/gudstjenester/>

»» *Simon er ansat på 60 pct. tid efter eget valg. Han blev tilbudt fuld tid, men vil gerne arbejde som coach ved siden af.* ««

Basis – en teologisk grunduddannelse for lægfolk

Ved Baptistkirkens Landskonference markerede vi, at det første hold fra *Basis* havde fuldført. Der starter et nyt hold i september 2021.

[≡] Vibeke Dalsgaard

[📁] Arkiv

Basis er, som titlen beskriver, et kursus for lægfolk, som gerne vil udvide deres viden om teologi og liturgi. Det kan være lægprædikanter, mødeledere, børnemedarbejdere, gudstjeneste- og lovsangsledere med flere, som gerne vil blive mere kompetente til deres tjeneste i menigheden.

Få mod til tjeneste

Basis giver også en personlig berigelse af ens eget trosliv. Selv om du ikke har en tjeneste i din menighed for nuværende, er Basis måske stedet, hvor du finder mod til det. Kurset løber over to år. Der er seks lørdage om året med seminarer i Aarhus.

Se video med Lasse Åbom på www.baptistkirken.dk – og meld dig til. Det er en berigelse i fællesskab at blive klogere på vores tro.

Døbt

Odense

16.05.2021: Marija Anzelika Mohorina, født 06.08.1996

Optaget

Nyrup

04.04.2021:

Karine Lukonge Kubuya, født 15.02.1989, døbt 04.04.1999 i Pinsekirken i Mutajo Congo

Nyanshira Kataronge, født 18.09.1982, døbt 24.04.1997 i Pinsekirken i Mutajo Congo

Kirsten Larsen, født 27.07.1945

Døde

Brande

Hilda Rasmussen født 04.05.1934, døbt 26.07.1953 i Missionsforbundet Grindsted, død 06.04.2021

Herlev

Tove Andersen, født 29.07.1931, døbt 01.06.1947 i Midtjællands mgh., døde 15.04.2021

Mogens Jensen, født 24.02.1942, døbt 13.12.1942 i København, døde 17.04.2021

Flemming Julin, født 05.07.1936, døbt 28.05.1950 i Kristuskirken, døde 18.04.2021

Hjørring

Bent Nicolaisen, født 15.05.1937, døbt 13.03.1960 i Aalborg, døde 21.03.2021

Ketty Pedersen, født 21.11.1929, døbt 16.01.1949 i Ingstrup, døde 21.04.2021

Niels Bjerg, født 10.03.1930, døbt 19.05.1946 i Ingstrup, døde 04.05.2021

Købnerkirken

Grete Simonsen, født 04.05.1933, døbt 10.02.1950 i Østerlars, døde 27.05.2021

Nyrup

Henry Jensen, født 24.10.1923, døbt 05.03.1950 i Midtjællands mgh., døde 16.05.2021

Sindal

Birthe Jensen, født 14.05.1930, døbt 07.05.1944 i Hjørring, døde 21.11.2020

Niels Jørgen Nielsen, født 07.06.1958, døbt 01.01.1977 i Mosbjerg, døde 23.11.2020

Tølløse

Grethe Hansen, født 24.04.1925, døbt 13.09.1942 i Hjørring, døde 04.04.2021

Hanne Karin Lyng Kristiansen, født 29.08.1941, døbt 23.10.1960 i Fredskirken, døde 24.04.2021

Vrå

Inger Johanne Munch, født 28.04.1930, døbt 07.05.1950 i Brønderslev, døde 12.04.2021

En våd og rørende vandring for fred

BaptistKirken var sammen med burmesere, katolikker og Danmission med til at arrangere fredsvandringen Mayday Myanmar.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Søren Kjeldgaard

» Kirkerne i Myanmar spiller en stor og aktiv rolle i forsvaret for demokrati og menneskelig værdighed. «

Mere end 300 personer fra hele landet trodsede det ustadige vejr og deltog pinselørdag i Mayday Myanmar i København. Det var en tværkirkelig vandring for fred arrangeret af BaptistKirken, Caritas Danmark, Danmission og Chin Christian Association Denmark. Formålet med vandringen var at vise solidaritet og bringe fornyet håb til Myanmar's hårde prøvede kirker og befolkning efter militærkuppet den 1. februar.

Kirkerne i Myanmar spiller en stor og aktiv rolle i forsvaret for demokrati og menneskelig værdighed. Særligt de mange burmesiske baptistmenigheder i Danmark deltog talstærkt i vandringen i København. Vandringen gik fra Fælledparken til Rådhuspladsen, hvor der blev sluttet af med bl.a. burmesisk korsang, musik, hilsner fra Myanmar, personlige beretninger fra herboende burmesere og taler. Vært ved afslutningen på Rådhus-

pladsen var BaptistKirkens generalsekretær Torben Andersen.

Kirkerne bringer håb

Biskop *Peter Fischer-Møller*, der selv har besøgt Myanmar, da han var bestyrelsesformand for Danmission, sagde blandt andet: »Kirkerne i Myanmar er trængte. Kirkerne forbinder folk og religioner og bringer håb – inspireret af evangeliet om Guds grænsesprængende kærlighed til os. De arbejder for fred og forsoning og har brug for vores tanker, forbøn og støtte for at kunne fortsætte deres arbejde for fred og samarbejde, for demokrati og aktivt medborgerskab.«

Kroppen i alarmberedskab

En anden taler var *Tracy Bawi Hlei Lang* fra Chin Community Denmark. Hun fortalte, hvordan hendes krop gik i alarmberedskab over nyhe-

den fra Myanmar 1. februar: »Jeg kunne ikke få vejret, sove eller spise. Jeg ved, at flere burmesere i Danmark og andre lande føler det samme som mig.

Vi står med følelsen af magtesløshed over, at vi er 7.000 km væk og ikke kan gøre noget for at lysne vores families og venners hverdag. Mange af os er opvokset i Myanmar, hvor vi levede i et militærstyret land. På vores egne kroppe har vi oplevet ikke at have nogen rettigheder. Vi måtte leve i konstant frygt for vores liv og være bekymrede for vores børns fremtid.«

Hun fortsatte: »Jeg blev undervist om næstekærlighed i søndagsskolen i Myanmar.

Her i Danmark har jeg lært betydningen af ordet. Hjerteligt tak, fordi I gang på gang viser os, hvad næstekærlighed er.«

Afmagt

Moses Lal Bawi Peng, præst i Chin Baptist Church i Esbjerg, gav sit vidnesbyrd i Fælledparken og takkede for den gæstfrihed, han har oplevet i Danmark. Men erkendte også sin afmagt overfor det, der sker i Myanmar lige nu. *Sambuh Langle* fra Baptistkirken Bornholm var også på scenen. Han bad: »Jesus, du har sagt, at vi skal bede for vores fjender. Det gør vi nu, og vi véd, at når vi gør det, så arbejder du også i vores sjæle.«

Om arrangørerne:

- BaptistKirken, Caritas Danmark, Danmission og Chin Christian Association Denmark samarbejder alle med lokale kirker og organisationer i Myanmar og oplever store omkostninger for deres medarbejdere, medlemmer og frivillige – og ikke mindst for lokalbefolkningen.
- *Caritas Danmark* er en del af et af verdens største humanitære netværk med tilknytning til Den romersk-katolske Kirke. Internationalt arbejder Caritas med udvikling og nødhjælp i 200 lande.
- *Danmission* er Danmarks ældste missionsorganisation stiftet i 1821. Med udgangspunkt i Folkekirken arbejder Danmission i 12 lande i Afrika, Asien og Mellemøsten og har bl.a. 69 genbrugsbutikker over hele Danmark, som står for den største del af indtægterne.
- *Chin Christian Association Denmark (CCADK)* blev etableret i 2004 og tæller i alt 10 menigheder med ca. 1.200 medlemmer – både børn, unge og voksne. Chin er en region i Myanmar, hvor flertallet er baptister, og CCADK har tilknytning til Baptistkirken i Danmark.

»Jeg blev undervist om næstekærlighed i søndagsskolen i Myanmar. Her i Danmark har jeg lært betydningen af ordet.«

»»Mit hjerte har været i den lokale menighed««

Raymond Jensen har altid søgt at mobilisere de gaver, han har set blandt børn, unge og voksne i sin menighed.

[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] May-Britt Vestergaard Knudsen

Raymond Jensen valgte ikke Baptisternes Teologiske Seminarium i Tølløse fra, da han begyndte at læse teologi i 1980. Han valgte Aarhus Universitet til. Han fik dér en uddannelse i at finde viden og i personlig fordybelse. »Det har jeg benyttet mig af siden, hvor mit liv har været fyldt med praktisk teologi«, som han forklarer.

»Jeg har altid set den lokale menighed som mit virkefelt. Jeg har sat min energi ind på at være inspirerende i samarbejde med lokale lægfolk, børn, unge og voksne«, fortæller Raymond. Han har som præst set det som sin fornemmeste opgave at støtte, opmuntre og værdsætte andre.

»Jeg er blevet bedre og bedre til at glemme mig selv og åbne øjnene for menigheden og alle de muligheder, der er i fællesskabet.«

»Jeg er blevet bedre og bedre til at glemme mig selv og åbne øjnene for menigheden og alle de muligheder, der er i fællesskabet.«

Raymonds kreative ideer til at formidle evangeliet i gudstjenester har været mange.

Han har nu overgivet sin menighed i Vaarst til en ung efterfølger, Christian Sofussen, og har besluttet ikke at skabe noget det første år, efter han nu – efter 33 års tjeneste i baptistkirker – er gået på efterløn.

Ikke kirkeleder

»Hvor din skat er, vil også dit hjerte være. Mit hjerte har altid været lokalt i den menighed, jeg har tjent, og som har betalt min løn«, svarer han på spørgsmålet om, hvorfor han ikke er gået ind i mere permanente opgaver i BaptistKirken. Han har været med til at lave sommerstævne og har skrevet til *baptist.dk*. Men hvorfor ikke gå ind i ledelsen, når han nu opfatter sig selv som »ærke-baptist«?

»Jeg er ikke kirkeleder. Det vil gå mig for meget på. Jeg kender min grænse«, siger han og tilføjer, at BaptistKirken løfter nogle vigtige opgaver ude i verden. Og at han glæder sig over den nye selvbevidste generation, når de løfter mission på nye, fantastiske måder.

»Hvor din skat er, vil også dit hjerte være. Mit hjerte har altid været lokalt i den menighed, jeg har tjent.«

Psykologi og teologi

Selv har han fundet sit teologiske netværk et andet sted end i BaptistKirken. I 25 år er han draget til Tyskland den første uge i januar – omkring helligtrekonger – for at deltage i undervisning omkring psykologi og teologi. Han var af sted i 1994 første gang, udvalgt som en af 10 danskere, og har oplevet åndelig fornyelse i det fællesskab.

»I dette årtusinde har jeg fået tre budskaber på latin – hvad er min hemmelighed, men det har bekræftet mit kald og betydet alt for min fortsatte tjeneste«, fortæller Raymond, der på et tidspunkt var i både fysisk og psykisk krise.

»Jeg blev genfødt dernede i 2001. Vi deltager i en terapi-gruppe 20 timer i løbet af den uge, foruden at vi får et foredrag om dagen. Vi har været drevet af Guds ord og inkarnationen. Spist, danset – været krop. Det har været min vigtigste inspirationskilde. Vi kunne have fejret 50-års jubilæum for kurset i år, og det er smerteligt, at det måtte aflyses pga. Corona. Men jeg fortsætter med at deltage.«

Raymond Jensen

- 64 år
- cand.theol. fra Aarhus Universitet
- tjent i Silkeborg (1987-92), Karmelkirken i Aalborg (1993-2003) og i Østhimmerland (2005-2021)
- gift med Lone, to voksne børn

Bibeloversættelse

En anden stor inspirationskilde var, at han fik lov til at være med i den oversætter-gruppe, som Bibelselskabet sammensatte for at oversætte Det Nye Testamente, som blev til Den Nye Aftale og siden Bibelen 2020.

Netop Bibelen, Guds ord, er primær i Raymonds drive:

»Jeg har altid søgt at kaste et nyt lys ind over evangeliet. Jeg har elsket at fortælle bibelhistorier med eller uden manuskript. Men det vigtigste har været at mobilisere menigheden. At se alle udbrede evangeliet. Det må ikke blive ren underholdning, for det holder ikke i det lange løb.«

Og her kommer et lille, fremprovokeret råd til nye, unge præster: »I skal vænne jer til at tage tid til fordybelse i Guds ord.«

Støt Lise og Jeps
arbejde og udsendelse

ved at sende et beløb til MobilePay
911 118 eller konto 3201 10042879
mærket **Udsendte**.
Gaver er fradragsberettigede efter
gældende regler.

**BaptistKirken i Danmark udsender
til august ægteparret Lise Emming
Weber-Hansen og Steen Jep Emming
til tjeneste i et år.**

[≡] Morten Kofoed, missionssekretær

[📁] Jørgen Johansen og arkiv

» Det er jo en familiesygdom « – Burundi kalder

Med Corona på retur kan BaptistKirken igen lægge store planer for arbejdet i Burundi og Rwanda. Det er en kæmpe glæde, at vi nu kan præsentere vores næste udsendinge.

Erfarne folk med mange relationer

Det er ikke novicer, vi udsender. Begge har et stort kendskab til Burundi og Rwanda fra dengang, de som teenagere boede der med deres familier.

Parret skal bo og arbejde i Rubura i det nordlige Burundi. Rubura var en af de første

missionsstationer, og der er fortsat masser af liv. Byen er centrum for en stor og levende menighed, præsteskole, sundhedscenter, landbrugsprojekter samt et hjælpeprojekt for det marginaliserede Batwa-folk. Det var her, Jep tilbage i 2018 var med til at gennemføre et større vandprojekt, der forsyner områdets ca. 10.000 indbyggere med frisk vand.

Kald eller opgave?

»Det er jo en familiesygdom«, fortæller Jep leende, da jeg kort spørger: »Hvorfor?« Hans bedsteforældre, Martine og Hans Emming, var blandt Baptistkirkens første missionærer. I 1980 blev Jeps forældre Erna og Ole Emming udsendt til Burundi – samtidig med at Lises forældre Hanne og Hartvig Weber-Hansen blev udsendt til Rwanda.

Siden da har parret aflagt adskillige besøg i Rwanda og Burundi – ofte med familie og venner eller med Kvindenetværket, som står Lises hjerte nær.

Parret skal lige smage på ordet kald, da vi taler om årsagen til at tage afsted. Og efter kort tid siger Lise: »Det er en stemme, som har

prentet sig i bevidstheden. Der er så mange ting, der bare har peget den vej, så jo, det er et kald!«

»Vi har hele tiden gået med tanken om at tage afsted igen«, supplerer Jep. »Skulle vi vente, til vi blev »seniorer« eller hvordan? Men så bød chancen sig for foreløbig et års tjeneste.« Lise fik orlov, og Jep beholder en deltidsansættelse i Danmark for at bevare kontakten til det firma, der har givet ham orlov.

»Vi føler, vi kan bidrage med erfaring, viden og de kompetencer, vi har, selvom de ikke kan overføres én til én. Vi véd, hvad vi går ind til, og det hjælper, at vi kan lidt kirundi, der er det lokale sprog«, siger Jep. Også baptistkirken i Burundi har udtrykt deres store glæde og begejstring over at få Lise og Jep til landet. Familien hjemme bakker op – både deres forældre og børn. Det var ikke overraskende for nogen, at Burundi kaldte.

Solid erfaring

Jep frygter ikke at komme til at kede sig, selv om det ikke vil gøre noget at komme lidt ned i gear. Både hans ingenørbaggrund og ledel-

seseerfaring bliver nyttige i arbejdet med bl.a. regnskabsuddannelse, landbrugs- og vandprojekter.

Lise glæder sig til at arbejde tæt sammen med kvinderne i de to lande og til at styrke partnerskabet. Udover lang erfaring som lærer har Lise arbejdet meget med organisatorisk arbejde i bl.a. Kvindenetværket og DBSU¹. De erfaringer vil hun kunne bruge sammen med Kvindedepartementerne i Burundi og Rwanda til at lave projekter med afrikanerne i ligeværdigt samarbejde og partnerskab. »Jeg glæder mig til samarbejdet. Det imponerer mig, hvad kvinderne for få midler kan stable på benene. Og så glæder jeg mig til at gense alle de skønne strikkedamer²«, slutter Lise.

Stor opbakning

På Landskonferencen sidst i maj blev parret udsendt til tjeneste med forbøn og hilsener. Kvindenetværket og DBSU bakker flot op om parrets tjeneste – også økonomisk, og det har muliggjort udsendelsen.

Lise Emming Weber-Hansen og Steen Jep Emming

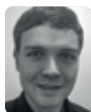
- Lise er 54 år, uddannet lærer og har arbejdet som sådan i 30 år – heraf 27 år i skolevæsenet i Odense
- Jep er 57 år, uddannet ingeniør og er direktør i DESITEK A/S; et dansk firma, der er specialiseret i sikker drift af elektriske anlæg under unormale forhold
- Begge er meget aktive i menigheden i Odense, og de har 3 voksne børn og 2 børnebørn.

1 Danske Baptister for Sundhed og Udvikling

2 Kvinder, der supplerer deres indtægt fra kaffeproduktion ved at strikke huer.

»» Jeg har i stedet opdaget andre evner, kald og tilskyndelser. ««

Næste

[≡] Morten Filemon Olsen

[📷] Charlies Deluvio – Unsplash

For ti år siden så jeg et nyhedsindslag i TV, der handlede om en syrisk flygtning, der lige var kommet til Odense.

En snevejsaften i februar besluttede jeg mig for at besøge ham og kørte ud i en bydel af Odense, hvor jeg aldrig havde været før, bevæbnet med en stor cola og en pose chips. Jeg gav ham en fredshilsen på arabisk og blev inviteret ind. Da mit arabiske ordforråd allerede var opbrugt, idet jeg trådte ind ad døren, og manden endnu ikke var begyndt på sprogskole, fortsatte samtalen via en ven i Sverige, som kunne tolke fra engelsk til arabisk over mobil.

Endnu en syrisk familie

For to måneder siden så jeg igen et nyhedsindslag i TV. Denne gang om en syrisk familie, som ligesom mange andre syrere havde fået besked på at forlade Danmark. Jeg fandt frem til familien via Facebook og sendte en besked. Jeg ville sikre mig, at de var bekendt med muligheden for at søge ophold på baggrund af arbejds-

markedstilknytning. Og at der var nogen, som hjalp dem. Det var der ikke.

En anden type mod

Jeg har altid haft svært ved at tale for større forsamlinger. Jeg tror, at jeg på den baggrund har udviklet en anden type mod, hvor jeg lytter, taler og skaber relationer til andre mennesker på andre måder, end jeg ellers ville have gjort. Det har også haft betydning for mine valg af uddannelse, karriere og tjeneste. Jeg er måske gået på kompromis med nogle drømme, men jeg har i stedet opdaget andre evner, kald og tilskyndelser.

At være til nytte

Jeg har brug for at være til nytte for andre, og at andre mennesker har brug for mig. Vi kan måske ikke redde hele verden på én gang. Men vi kan alle gøre en forskel for ét menneske ad gangen. Og der er brug for vores forskelligartede evner og indgangsvinkler til mennesker omkring os.

Måske havde præsten og levitten i lignelsen om den barmhjertige samaritaner¹ nogle andre evner end samaritaneren. Og måske var det meget godt, at det netop var samaritaneren, som standsede op og hjalp.

¹ Lukas-evangeliet kap. 10, vers 25-37